

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 361)
miljøministerråd
(Offentligt)

MPU, Alm. del - bilag 315 (Løbenr. 4999)

Den 29. november 2000

Til udvalgets orientering vedlægges et revideret grundnotat om Kommissionens udkast til PVC grønbog.

Notatet er revideret på baggrund af en ekstern høring af grønbogen, som Miljøstyrelsen har foretaget.

Notatet sendes parallelt til Folketingets Europaudvalg.

Svend Auken/Helge Andreasen

MILJØstyrelsen 24. november 2000

Internationalt Kontor/Kemikaliekontoret 1034-0044

asa/6/LFH/12

REVIDERET GRUNDNOTAT

Vedrørende Kommissionens Grønbog: Miljøaspekter i forbindelse med PVC.

Dok 26/7/2000

1. Status

Kommissionen sendte den 26.7.2000 ovennævnte til medlemslandene.

Grønbogen er sendt i høring frem til 30. november 2000. Høringen vil så indgå i Kommissionens kommende strategi for PVC, der efter planen skal komme allerede i 2001.

Grundnotat er første gang oversendt til Folketingets Europaudvalg den 11. oktober 2000.

2. Formål og indhold

Kommissionen anfører, at forslagens formål er at indkredse praktiske løsninger på miljø- og sundhedsproblemer forårsaget af PVC baseret dels på et videnskabeligt grundlag, dels på princippet om en bæredygtig udvikling.

Udkastet til Grønbogen indeholder en beskrivelse af PVC-industrien og dens produkter, anvendelsen af tilsætningsstoffer i PVC, håndtering af PVC affald og andre horisontale aspekter ved PVC.

PVC-industrien og dens produkter

De vigtigste anvendelsesområder i Europa er bygningssektoren, husholdningsartikler, emballage, elektricitet/elektronik og automobilsektoren. Der blev i 1999 produceret cirka 5.5 millioner tons PVC i Vesteuropa.

PVC industrien omfatter cirka 21.000 virksomheder med en omsætning på 72 mia. og har 530.000 beskæftiget.

Polyvinylchlorid (PVC) fremstilles ved en såkaldt suspensionspolymerisation. Ligesom i andre sektorer af den kemiske industri er der også her sket stadige forbedringer af produktionsprocesserne i årenes løb.

Anvendelsen af tilsætningsstoffer i PVC

Til forskellige anvendelsesformål kan sammensætningen af PVC variere afhængigt af de mængder additiver som tilsættes polymerer enten som fyldstof, stabilisatorer, smørestoffer, blødgørere, farvestof eller flammehæmmere.

Brugen af blødgørere (især phthalater) og stabilisatorer i forholdsvis store mængder er et særtræk ved PVC-produktionen i forhold til andre plasttyper. Disse typer tilsætningsstoffer er gjort til genstand for en videnskabelig vurdering med hensyn til farlighed og sundheds- og miljørisici.

Stabilisatorer tilsættes PVC-polymeren for at hindre nedbrydning ved varme- og lyspåvirkning. De mest anvendte stabilisatorer er bly, cadmium og organiske tinforbindelser.

De vigtigste punkter af interesse for diskussionen om potentielle risici fra bly- og cadmiumstabilisatorer i PVC er muligheden for forurening af miljøet i produktions- og bortskaffelsesfasen samt risikoen for arbejdstagerne i disse faser. Et andet problem kan være bidraget af bly og cadmium til den samlede tungmetalbelastning i kommunalt affald og PVC-affalds skæbne på lossepladser, hvor blyet i specielt blød PVC kan udvaskes .

Kommissionen mener på baggrund af deres analyse, at forurening med bly og cadmium skal undgås i videst muligt omfang. Kommissionen går ind for en begrænsning af anvendelsen af cadmium og bly som stabilisatorer i PVC-produkter. Der kan være tale om forskellige foranstaltninger, som skal vurderes i lyset af deres potentielle miljømæssige og økonomiske implikationer:

- Hvilke foranstaltninger bør der træffes for at imødegå problemerne med anvendelsen af bly og cadmium i ny PVC? Og med hvilke tidshorisont?

Blødgørere

Kommissionen mener at anvendelsen af specielt phthalater som blødgørere i PVC rejser en række miljø- og sundhedsmæssige problemer. Fem af phthalaterne er under risikovurdering i EU. Phthalater med lange molekylekæder er svært nedbrydelige i biologiske systemer og nedbrydes kun delvist i almindelige renseanlæg, hvor de ophobes i slam. Visse phthalater såvel som deres metabolitter kan have sundhedsskadelige virkninger. Phthalater findes overalt i miljøet og spredes primært via luften og ved udvaskning.

- Kommissionen stiller følgende spørgsmål til overvejelse: Skal der tages specifikke initiativer i forhold til anvendelsen af phthalater i PVC og i så fald med hvilke virkemidler?

Håndtering af PVC-affald

Der er af Kommissionen rekvireret fire undersøgelser med henblik på at vurdere de tekniske aspekter ved de vigtigste metoder til håndtering af PVC affald: mekanisk genvinding, kemisk genvinding, forbrænding og deponering.

Af forslaget fremgår det, at behandlingen af PVC affald skal vurderes i sammenhæng med den europæiske affaldshåndteringspolitik, hvor forebyggelse af affald skal have førsteprioritet frem for genanvendelse og endelig bortskaffelse (som f.eks. deponering), jf. Rådsresolution 97/C 76/01.

Kommissionen peger i Grønbogen på, at der er en lav genvindingsgrad af PVC, og at denne bør styrkes. Der er således behov for en større indsats med henblik på udvikling af logistik, teknikker og genbrugsanvendelser.

Forekomsten af additiver, der er klassificeret som farlige stoffer (f.eks. cadmium, bly og PCB) i store affaldsstrømme rejser specielle problemer i forbindelse med en genvindingsproces. Genvinding af PVC-affald indeholdende tungmetaller resulterer i, at disse stoffer opblandes i en større mængde PVC, idet det er nødvendigt at tilføje rent materiale. Der peges endvidere på, at genvinding kan være begrænset på grund af omkostningerne hertil. I Grønbogen angives det, at genvinding af affald fra produktionsleddet i princippet kan være økonomisk fordelagtig sammenlignet med alternative affaldshåndteringsmetoder for tilsvarende PVC-affald. Derimod nævnes det, at genvinding fra forbrugerleddet langt fra er økonomisk konkurrencedygtigt. Grønbogen henviser på den baggrund til, at der foruden regionale genvindingsordninger er behov for indføring af økonomiske incitamenter, der kan fremme såvel som miljø- og sorteringsforanstaltninger.

Grønbogens gennemgang af håndtering af PVC-affald giver Kommissionen anledning til at rejse en række spørgsmål, der bør afdækkes:

- Hvilke foranstaltninger vil være de mest effektive med henblik på at opfylde målsætningen om øget PVC-genvinding?
- Skal der knyttes specifikke betingelser til mekanisk genvinding af PVC-affald, som indeholder bly og cadmium? I bekræftende fald hvilke?
- Grønbogen konkluderer, at det på nuværende tidspunkt er tvivlsomt om kemisk genvinding af blandet PVC affald vil være rentabelt, og Kommissionen rejser derfor spørgsmålet om:
- Hvilke foranstaltninger vil være de mest egnede til at fremme kemisk genvinding af PVC-affald?

Kommissionen mener, at forbrænding af PVC-affald rejser en række problemer, der vil kunne løses ved at indføre frivillig eller tvungen omlægning af behandlingen af PVC fra forbrænding til fortrinsvis genvinding eller deponering. Der oplystes desuden en række forhold, der bør afdækkes om bl.a. finansiering, tiltag for at begrænse dannelsen af restprodukter og den mulige sammenhæng mellem PVC forbrænding og dioxindannelsen. Overordnet stiller Kommissionen spørgsmålet:

- Hvilke foranstaltninger vil mest effektivt kunne afhjælpe problemerne i tilknytning til forbrænding af PVC-affald?

Kommissionen mener, at deponering af blødt PVC-affald rejser visse problemer, og der er behov for forskellige foranstaltninger, der kan tænkes af afhjælpe problemerne. På den baggrund stiller Kommissionen følgende spørgsmål:

- Er der behov for specifikke foranstaltninger vedrørende deponering af PVC-affald? I bekræftende fald, hvilke?

Det oplyses i Grønbogen, at PVC industrien har forpligtet sig til at understøtte udviklingen for at sikre bedre logistik, teknikker med henblik på en højere mekanisk genvinding af PVC-affaldet. Desuden har industrien forpligtet sig til i 2001 at investere 3 mill. EUR i et pilotanlæg til kemisk genvinding af PVC.

Horisontale aspekter ved PVC

Kommissionen mener, at mere generelle og horisontale aspekter skal overvejes, herunder hvilke instrumenter, der er bedst egnet til at behandle problemerne ved PVC's indvirkning på miljøet. Kommissionen ser en fordel i at udvikle en horisontal PVC-strategi for både håndtering af PVC-affald og additiver. Herudover bør en substitutionspolitik for visse PVC-anvendelser overvejes som led i en integreret produktsikkerhedspolitik.

Kommissionen har stillet følgende spørgsmål:

- Hvilke instrumenter er egnede til at fremme en horisontal PVC-strategi? Er der behov for at indføre en PVC-substitutionspolitik på bestemte områder? I bekræftende fald, hvorledes?

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Konsekvenser for Danmark

Lovgivningsmæssige, økonomiske og administrative konsekvenser:

Grønbogen om PVC har ikke i sig selv lovgivningsmæssige, økonomiske eller administrative konsekvenser.

Beskyttelsesniveau:

Grønbogen ændrer ikke i sig selv det danske beskyttelsesniveau. På længere sigt afhænger beskyttelsesniveauet af hvilken strategi, mål og midler der arbejdes videre med i EU.

1. Høring

Grønbogen er sendt ud i en bred høring.

Landbrugsrådet og Emballageindustrien har ingen kommentarer til grønbogen, men bemærker at anvendelsen af PVC i emballageprodukter er meget begrænset.

Desuden har Arbejdstilsynet, By- og Boligministeriet, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Fødevareministeriet, Forsvarsministeriet, Skatteministeriet, Justitsministeriet og Beredskabsstyrelsen kommenteret grønbogen.

Generelle bemærkninger til grønbogen

DSB mener, at anvendelsen af PVC bør undgås, hvor det er teknisk og økonomisk forsvarligt. Med udgangspunkt i en livscyclusbetragtning skal PVC og dets indhold af tungmetaller og blødgørere så vidt muligt substitueres i samarbejde med interne og eksterne aktører.

Kommunernes Landsforening mener, at den fremadrettede strategi især bør være rettet mod en afvikling af PVC såvel internationalt som nationalt. Udfasning af PVC har lange udsigter, hvorfor det er nødvendigt at iværksætte tiltag, der kan sikre en miljømæssig fornuftig håndtering af det nuværende og fremtidige PVC-affald. Det bør være op til den enkelte medlemsstat samt de regionale og lokale myndigheder at bestemme, hvordan den konkrete regulering med hensyn til håndtering af PVC-affald skal finde sted. På EU-plan bør der fastsættes minimumskrav til fælles miljømålsætninger for fx genanvendelse af PVC, herunder eventuelle krav til behandlingsanlæg.

Københavns Kommune finder, at grønbogen beskriver væsentlige problemer ved anvendelse og bortskaffelse af PVC. Men grønbogen burde lægge betydeligt mere vægt på substitution af PVC med andre materialer. Det er Miljøkontrollens vurdering at anvendelsen af PVC bør substitueres, hvor det overhovedet kan lade sig gøre. Anvendelsen af PVC bør i øvrigt begrænses til lukkede kredsløb.

Frederiksberg Kommune finder det positivt, at der arbejdes på at skabe fælles retningslinier for de miljøproblemer, som PVC giver anledning til.

De Samvirkende Købmænd kan støtte, at initiativer vedrørende PVC tages op på europæisk niveau af hensyn til den maksimale konkurrence medlemsstaterne imellem. PVC bør ikke forbydes men i væsentlig højere grad genbruges. Blød PVC film indeholder ikke phthalater, og er derfor udelukkende et affaldsproblem.

Dansk Metal finder, at grønbogen er et anvendeligt grundlag for nationale og EU foranstaltninger på PVC-området, men det er vigtigt, at der ikke træffes beslutninger baseret på et mangelfuldt kendskab til miljømæssige og økonomiske forhold ved alternativer til PVC. Dansk Metal foretrækker, at man i størst muligt omfang baserer en regulering på frivillige brancheaftaler mellem industriens parter og myndighederne. Aftalerne skal i ndgås gennem en åben proces, og der skal være aftalte sanktionsmuligheder, såfremt aftalerne ikke følges. Det er Dansk Metals opfattelse, at man bør lægge vægt på den Europæiske PVC-industri's tilsagn, om at fremme en bæredygtig udvikling indenfor rammerne af en integreret strategi baseret på ansvarlig livscyklus forvaltning.

Det Økologiske Råd finder det glædeligt, at Kommissionen nu lægger op til en samlet strategi for PVC. Strategien bør lægge op til en udfasning af PVC, den bør desuden indeholde krav om at alle nye PVC-produkter bør være uden sundheds- og miljøbelastende tilsætningsstoffer. Det Økologiske Råd peger på, at afgifter bør anvendes indtil et forbud kan træde i kraft. Afgifterne bør omfatte flere produkter end den nuværende danske afgift, herunder bør der være afgift på tekstiltryk og undervogsbehandlinger. Strategien bør desuden omfatte støtte til ny teknologi, der kan føre til substitution af PVC og bedre behandling af PVC-affald.

Forbrugerrådet mener, at anvendelsen af PVC skal afvikles så hurtigt som muligt, undtagen for de steder hvor der ikke er alternativer. Forbrugerrådet understreger endvidere, at substitution kun bør ske til materialer, der er mindre skadelige for miljø og sundhed end PVC.

Gulvbranchens Samarbejds- og Oplysningsråd har ingen særskilte bemærkninger til grønbogen, men henviser til tidligere fremsatte kommentarer til Skatteministeriet i forbindelse med afgiftsloven. Hovedpunkterne herfra er, at PVC-produkter ikke er ringere end alternativerne i det foreliggende livscyklusvurderinger. Der bør arbejdes på at forbedre PVC-produkterne fra vugge til grav i stedet for at skifte til andre produkter. Med hensyn til phthalater bør man afvente EU's risikovurderinger.

Handelskammeret finder det positivt at der arbejdes på at finde en fælles europæisk forståelse omkring brugen af PVC. Det er væsentligt for samhandelen imellem EU landene, at der er ensartede retningslinier for både anvendelsen af tilsætningsstoffer og håndtering af PVC-affald.

Plastindustrien hilser grønbogen velkommen og ser frem til en fælles strategi på europæisk plan. Plastindustrien har desuden en række kommentarer til den danske PVC-aftale og den danske strategi for PVC-området. Med hensyn til aftalen fremhæver Plastindustrien de resultater, der faktisk er opnået: materialegenanvendelsen for byggeprodukter er sat i system, og der indsamles større og større mængder af PVC rør, og for andre byggeprodukter forventes en lignende

succes. Der igangsat to projekter om kemisk genanvendelse af PVC. Anvendelsen af cadmium i Danmark er ophørt, og substitution af bly i de fleste anvendelser er sket takket være en kostbar indsats fra danske producenter. Der er desuden lykkedes at nedbringe anvendelsen af PVC til emballager.

Plastindustrien har desuden følgende bemærkninger til den danske PVC-strategi. De mener ikke, at afgiften gavner miljøet, dels fordi provenuet ikke anvendes til at løse miljøopgaver, og dels fordi anvendelsen af phthalater i store kilder til vandmiljøet ikke er omfattet. Afgiften er urimelig idet andre miljøbelastende affaldsfraktioner ikke pålægges tilsvarende omkostninger. Desuden er afgiften vanskelig at administrere og urimelig for danske producenter, idet importerede sammensatte varer i betydeligt omfang går fri. Initiativer til substitution af PVC savner efter Plastindustriens mening acceptable livscyklusbaserede argumenter, når man tager de gode miljøegenskaber PVC giver produkterne i betragtning.

Anvendelse af tilsætningsstoffer

Kommunernes Landsforening, Frederiksberg Kommune, Københavns Kommune, DSB er tilhænger af at anvendelsen af bly, cadmium og phthalater afvikles.

DSB peger på mulige virkemidler som business to business krav, frivillige aftaler, mærkning af produkter uden disse tilsætningsstoffer og hvis dette ikke er tilstrækkeligt, med lovgivningsmæssig afvikling. Frederiksberg Kommune påpeger, at afvikling bør ske i tilknytning til indførelse af renere teknologi. Det bør overvejes, om der kan sættes tidsfrister for afviklingen. Københavns Kommune peger endvidere på, at organiske tinforbindelser bør substitueres med mindre farlige stoffer, når der er mulighed herfor.

Dansk Metal mener, at problemerne med cadmium og bly bør løses ved en frivillig aftale og substitution bør baseres på grundig viden om tilsætningsstofferne og alternativerne. Dansk Metal frygter, at det permanente udslip af phthalater udgør et væsentligt problem. Beslutninger bør afvente risikoanalysen af phthalater. Hvis denne analyse bekræfter risikoen, bør der ske en substitution til miljømæssigt og økonomisk bedre alternativer. Samtidig bør anvendelsen af blød PVC substitueres på de områder, hvor der findes sikrere alternativer. Begge dele bør ske ved frivillige brancheaftaler med PVC-industrien og bruger af blød PVC.

Det Økologiske Råd peger på at cadmium, bly, phthalater, chlorparaffiner, halogenerede brandhæmmere, organiske tinforbindelser og andre skadelige stoffer skal afvikles ved regulering under direktivet om markedsføring.

Forbrugerrådet mener, at cadmium og bly skal afvikles ved regulering ved udgangen af 2001. Phthalater bør afvikles hurtigst muligt. Økonomiske styringsmidler og advarsel om forbud kan fremme substitution. I betragtning af problemernes omfang, bør tidsfristen for en afvikling sættes så kort som muligt og senest på 10 år.

Handelskammeret oplyser, at substitution af phthalater og tungmetaller er i fuld gang, men det er nødvendigt med den fornødne tid til substitutionsprocessen. Specielt bemærkes det, at eventuelle afviklingsfrister tager højde for en tilbundsående undersøgelse af nye stoffers miljøforhold. Substitutionsprocessen bør ske med fælles europæiske retningslinier. Derfor bør den danske afgift enten afskaffes eller erstattes af en europæisk afgift, som baserer sig på indholdet af miljøfarlige tilsætningsstoffer med substitutionsmuligheder.

Plastindustrien ser frem til en europæisk enighed om stofgruppen phthalater, idet en ren dansk strategi om substitution af phthalater er vanskelig at forfølge med held.

Håndtering af PVC-affald

Kommunernes Landsforening mener, at der er behov for at sætte fokus på udvikling af ny behandlingsteknologi med henblik på at øge graden af genanvendelse af PVC-affaldet. Samtidig er det Kommunernes Landsforenings opfattelse, at der eksisterer en række uløste problemer i forbindelse med håndtering af PVC-affald, som der bør tages hensyn til i den fremtidige indsats.

Foreningen peger især på, at PVC-affald er en uhomogen affaldsfraktion, der kræver forskellig behandling for at kunne genvindes, samt at det kan være vanskeligt at udsortere PVC-affald fra andet affald.

Kommunernes Landsforening mener, at der skal sikres en høj kvalitet i genvindingen af PVC. Tungmetallerne bly og cadmium må eksempelvis ikke ophobes i nye produkter.

Kommunernes Landsforening mener, at deponering af PVC-affald på kort sigt kan være en enkel og miljømæssig acceptabel løsning på at afhjælpe de problemer, der knytter sig til afbrænding af PVC-affald. På længere sigt kan problemer afhjælpes ved at øge graden af genvinding af PVC-affald frem for deponering og forbrænding.

Foreningen mener, at PVC-affaldet kan deponeres relativt uproblematisk, såfremt deponeringen sker på kontrollerede deponier.

RenoSam finder, at udsortering, genanvendelse, forbrænding og deponering af PVC-affaldet er problematisk, hvorfor PVC bør udfases, hvor det er muligt.

RenoSam påpeger, at forbrænding af PVC giver anledning til en dannelse af røggasreningsaffald, som skal behandles inden det specialdeponeres. Herudover kan forbrænding af PVC-affald være skyld i spredning af bly og cadmium i omgivelserne, idet disse metaller kan ende i forbrændingsslaggen, som efterfølgende nyttiggøres, og hermed spredes i naturen.

RenoSam finder, at der ved deponering af PVC-affald på sigt kan være risiko for udsivning af phthalater til perkolatet, idet membraner under deponier kan have begrænset levetid.

RenoSam finder, at genanvendelse af PVC-affald kan medføre spredning af miljøbelastende stoffer via nye produkter. Selskabet foreslår en pantordning, der kan sikre, at genanvendelsen sker i et lukket kredsløb.

RenoSam peger på, at borgere kan have vanskeligheder med at skelne PVC-affald fra andet affald, hvorved en optimal udsortering hindres.

Københavns Kommune mener, at der bør opstilles nationale regler for håndtering af PVC-affald for herved at hindre en fortsat spredning af tungmetaller og phthalater. Kommunen mener, at der på grund af en forventning om stigende mængder PVC-affald, er behov for at sætte ind med en indsats, der allerede nu begrænser mængden af PVC i omløb. Kommunen mener, at en afgift på ny PVC kan fremme genbrug, og at genanvendelse som minimum bør foregå i lukkede kredsløb. Det er kommunens opfattelse, at forbrænding og deponering af PVC-affald bør undgås.

Frederiksberg Kommune mener, at det udover bedre udsorteringsmuligheder f.eks. via mærkning samt en forbedring på behandlingssiden, bør overvejes, om der via en særafgift på deponering og forbrænding af PVC kan skabes et ekstra incitament til genanvendelse af PVC-affald.

DSB foreslår en række initiativer iværksat med henblik på at øge genvinding af PVC:

1. obligatoriske indsamlings- og genvindingsmål for relevante PVC-affaldstyper
2. mærkning af PVC-plasttyper
3. indførelse af økonomiske incitamenter til genvinding, finansieret af industrien og samfundet

DSB mener, at enhver form for genvinding - mekanisk som kemisk - bør baseres på en miljømæssig screening af genvinding og dets alternativer. DSB anbefaler, at der opstilles specifikke betingelser for mekanisk og kemisk genvinding.

For at afhjælpe miljøproblemerne i forbindelse med forbrænding af PVC-affald foreslår DSB følgende initiativer iværksat:

4. omlægge - frivilligt eller tvungent - behandlingen af PVC-affald fra forbrænding til genvinding eller deponi
5. pålægge nye PVC-produkter de meromkostninger som svarer til omkostninger ved forbrænding
6. fremme udvikling af ny behandlingsteknologi

Herudover anbefaler DSB, at deponering af PVC-affald sker på kontrollerede lossepladser, der monitoreres for relevante emissioner.

Affaldsteknisk Samarbejde mener, at mærkning af PVC-produkter kan være et nyttigt redskab til at lette udsortering af PVC-affald. Herudover mener Affaldsteknisk Samarbejde at hovedmålet må være en udfasning af PVC, men indtil dette er muligt skal genanvendelse af høj kvalitet fremmes. Fremstilling af nye produkter med genanvendt PVC bør således kun ske for produkter, hvortil der i dag ikke findes alternativer. Affaldsteknisk Samarbejde mener, at kemisk genvinding kun bør ske i de tilfælde, hvor en LCA-vurdering viser, at denne behandlingsform er mest fordelagtig.

Affaldsteknisk Samarbejde mener, at affaldsforbrændingsanlæggene bør friholdes for PVC, indtil bly og cadmium er udfaset.

Affaldsteknisk Samarbejde mener, at der stadig er uløste problemer omkring deponering af PVC-affald. Derfor bør PVC-affald indtil videre deponeres i særskilte celler, hvorfra det kan fjernes hvis der viser sig et behov herfor.

Det Økologiske Råd mener, at der bør sigtes på udarbejdelse af en udfasningsstrategi for PVC. Rådet mener dog, at der er behov for at fremme genvindingen af det PVC-affald, der allerede er markedsført. Rådet mener, at der er behov for at anvende økonomiske instrumenter til at fremme indsamlingen, og at en pantordning for visse PVC-produkter kan overvejes. Indsamling af PVC-affald kan også fremmes via mærkning af PVC-produkterne.

De Samvirkende Købmænd tilslutter sig en indsats, der satser på at øge genanvendelsen af PVC frem for en udfasning af PVC.

Handelskammeret lægger stor vægt på, at der er en reel mulighed for at handle med affald over landegrænser i takt med øget genvindingsmuligheder.

Dansk Metal mener, at en velfungerende infrastruktur er en forudsætning for øget genvinding. Der bør endvidere lægges vægt på en samordnet indsats for udvikling af egnede standarder for anvendelse af indsamlet PVC, en mærkningsordning med henblik på at lette udsorteringen af PVC-affaldet samt økonomiske og miljømæssige attraktive processer til genvinding af PVC-affald.

Dansk Metal finder, at det er vigtigt, at genvindingsordninger etableres uanset risikoen for spredning af bly og cadmium. Processer til kemisk genvinding bør optimeres for affald, hvor mekanisk genvinding ikke er mulig. Og Dansk Metal finder, at der bør indgås frivillige aftaler med industrien om kemiske genvinding af PVC.

Dansk Metal er af den opfattelse, at den vigtigste foranstaltning til at afhjælpe problemerne i forbindelse med forbrænding af PVC er at fremme mulighederne for mekanisk og kemisk genvinding af PVC. Herudover kan frivillige indsamlingsordninger samt udvikling af forbedrede forbrændingsteknologi bidrage til at afhjælpe problemerne.

Plastindustrien i Danmark opfordrer den danske regering til at tage positivt mod de tilsagn, der er fremsat af PVC-råvareproducenterne, herunder at yde en indsats der sigter på at forbedre genanvendelsesmulighederne for PVC.

Forbrugerrådet finder, at brugen af tvungne instrumenter kombineret med frivillige er den mest effektive måde at regulere affaldsstrømmene på. Forbrugerrådet mener, at problemerne knyttet til bly og cadmium kun kan løses ved tydelig lovgivning på området. Rådet mener, at PVC-affald bør holdes borte fra affaldsforbrændingsanlæggene, men betragter dog heller ikke deponering som en miljømæssig optimal løsning. Da deponering er den mest anvendte behandlingsform i Europa opfordrer Rådet EU-kommissionen til at udarbejde standarder med henblik på at eliminere de problemer, der kan opstå ved deponering af PVC-affald.

Horisontal strategi

Det Økologiske Råd peger desuden på følgende yderligere elementer til en horisontal strategi på PVC:

- tidsplan for afvikling af PVC startende med de mest kortlivede produkter, pant på visse PVC-materialer, som tilbagebetales ved aflevering på godkendte anlæg
- krav om tydelig og let-forståelig mærkning af PVC-produkter
- PVC bør udelukkes fra offentlige indkøb (undtagen hvor substitution ikke er mulig)
- miljømærkning bør udelukke anvendelsen af PVC
- PVC strategien bør føre til en revision af emballage- og legetøjsdirektiverne, således at PVC ikke anvendes i disse produkter.

Forbrugerrådet peger på, at en horisontal strategi bør indeholde en kombination af virkemidler i form af regulering, anbefalinger og frivillige aftaler. En substitution politik er den mest rimelige metode til at løse problemerne med PVC. Substitution bør målrettes til de områder, hvor der er alternativer og bør understøttes af passende virkemidler primært i form af regulering herunder økonomiske styringsmidler.